

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ A HLUBOČEPSKÉ FARNOSTI	
Neděle: 8:00 9:30 18:00 sv. Václav 11:15 sv. Gabriel 8:30 10:15 Zlíchov 16:00 sv. Vavřinec (9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi) Pátek 15:00 Palata Středa 18:00 Zlíchov (po mši je adorace) Po-So: 7:30 17:30 sv. Václav 1. sobota 15:00 Velká Chuchle	
KONTAKT S KNĚZEM	ÚŘEDNÍ HODINY
úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.	(farní kancelář nebo v sakristii kostela) pondělí - pátek: 8:00 - 11:00
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA	
Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25 - večer 17:30 - 17:55 Všední dny: - večer 17:00 - 17:25 Jindy: - po individuální dohodě.	
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM	
27.11. sobota	od 15 hod. farní odpoledne (zasedací sál MČ Praha 5)
28.11. neděle	1. <i>neděle adventní</i>
30.11. úterý	Svátek sv. Ondřeje, apoštola
3.12. pátek	Památka sv. Františka Xaverského, kněze 1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin
4.12. sobota	adventní rekolekce na faře (od 9 hod.), večerní mši sv. doprovodí <i>irský sbor</i>
5.12. neděle	2. <i>neděle adventní</i> , sbírka na bohoslovce, od cca 10.45 <i>mikulášská nadílka</i> na faře
7.12. úterý	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
8.12. středa	<i>Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu</i>
12.12. neděle	3. <i>neděle adventní</i>
13.12. pondělí	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14.12. úterý	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
17.12. pátek	od 17.30 kající bohoslužba sudělováním svátosti smíření (místo večerní mše sv.)
19.12. neděle	4. <i>neděle adventní</i>
22.12. středa	od 16 hod. koncert vkostele (Pražská komorní filharmonie)
24.12. pátek	Štědrý den
25.12. sobota	Slavnost Narození Páně; v 16.00 koncert vkostele - J. J. Ryba: <i>Česká mše vánoční</i>
26.12. neděle	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
27.12. pondělí	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28.12. úterý	Svátek sv. Mládětek, mučedníků
31.12. pátek	<i>poslední den občanského roku, večerní mše sv. od 16.00, s poděkováním za uplynulý rok</i>
1.1. sobota	Slavnost Matky Boží, Panny Marie
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada:	P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 700 ks neprodejné

12
Prosinec
2010

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

NOVÝ CÍRKEVNÍ ROK

Vzkříšený Ježíš – Pán a Soudce, to je obraz, který nám přináší první neděle adventní, již zahajujeme nový církevní rok. Nečekaný příchod spravedlivého Soudce je zděšením pro všechno stvoření. Obraz přicházejícího Soudce mají před očima otcové kardinálové, když se shromažďují v Sixtinské kapli, vyzdobené Michelangelovými freskami: stvoření světa, stvoření člověka, Noe, potopa, královna Ester, David vítězící nad Goliášem, „proroci... a nakonec Ježíš, přicházející k soudu. Kardinálové při volbě nového papeže, ale také my svým každodenním životem rozhodujeme o budoucnosti světa.

Ježíšův slavný příchod přináší vysvobození věrným a spravedlivým a záhubu bezbožným. Je to „dies irae“, den Božího hněvu, kdy „nebesa náhle srachotem pomínou, živly se stráví žárem i země a všechno, co se na ní bude nalézat.“ (2 Petr 3, 10)

Starověký křesťanský teolog Origenes připomíná:

„Chceme-li proto, aby vnás kraloval Bůh, at vnašem smrtelném těle nevládne hřích. Umrtvujme naopak své pozemské údy a přinášeje ovoce Ducha, aby se vnás Hospodin mohl procházet jako vduchovní rajské zahradě a aby vnás kraloval on sám se svým Kristem sedícím vnás po pravici Otcovy duchovní moci, o niž prosíme.“

Přeji všem čtenářům zpravodaje a farníkům požehnaný advent, čas milosti!

P. Bonaventura

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚKLIDOVOU BRIGÁDU V KOSTELE

V sobotu 20.11. po ranní mši sv. se u sv. Václava uskutečnila dopolední úklidová brigáda, před zahájením nového církevního roku. Všem ochotným pomocníkům srdečně děkujeme!

BIBLICKÉ HODINY

i letos jsou každý čtvrtek od 18:15 ve velkém sále na faře, aktuálně se zabýváme církevním právem a historickými souvislostmi. Přednášky jsou koncipované tak, aby se vždy probralo ucelené téma, není tedy překážkou, pokud někdy vynecháte, nebo jestli se přijdete jenom podívat, co tam vlastně děláme.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

bude samozřejmě i letos. Zkuste překonat svůj ostych a staňte se "koledníky" pro dobrou věc. Lidé dávají rádi, ale někdo to musí vybrat, proč ne zrovna Vy? Více na str. 3

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí 18:30 - 21:00 u sv. Ignáce, sál č. 24

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum
(součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**
čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.
Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejblíže schůzka bude 9.1. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejblíže schůzka 21.12. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka, rozpis ve vývěsce, zahájeno 29.9.

Katechumenát dospělých - individuální příprava pod vedením **P. Petra a P. Mariusze**

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Jany Durdisové (721148091 nebo telefon do kostela 257317652)

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní: P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. / tel. 739 389 247

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbýl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.
Číslo bankovního účtu hlubočeské farnosti je 120552379/0800.

Farní www stránky: Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

urgence (a také shora zmíněné úplatky) jsme dosáhli hospitalizace pacientky a následně operace močového měchýře, jehož funkce se postupně stabilizovala a moč přestala samovolně odcházet. Jiřinka nabývala každým dnem optimismu a sebevědomí. Bylo to i pro nás překvapivé, ale hlavní zápas z80 % zmizel, a tak byl pádný důvod kradosti. Zbývala ale ještě další operace, rekonstrukce tenkého střeva a na tu si ve Mbeya nikdo zlékařů netroufal. Byli jsme odkázáni do státní nemocnice CCBRT vDar es Salaamu, kterou jsme tedy před odletem do Evropy navštívili a pro Jiřinku domluvívali nejprve předoperační prohlídku. I zde se však musí čekat na lékaře specialistu, takže vše je naplánováno na okamžik, jakmile bude mít volný termín. Potřebné finance jsme na tuto akci již vyčlenili. Očekáváme, že ještě před závěrem roku 2010 by mělo kvůkonu dojít. Všichni věříme, že to dobře dopadne, protože ji svěřujeme nejen do vašich modliteb, ale i Božích rukou.

Nová posila na faře

Nový kaplan Agostino Mwasanga ve věku asi 32 let byl přidělen do farnosti Kamsamba a nebude to zde mít lehké. Přišel nás poprosit, jestli bychom mu nepomohli osvětlením fary, která se nyní stala jeho domovem a nemá žádný vlastní zdroj světla. Po utajené dohodě s ním, že o dárce nic neprozradí, jsme během nepřítomnosti P. Bruna nainstalovali solární zařízení včetně bezúdržbové baterie a regulátoru napětí. Osvětlení hlavní farní místnosti, sociálních prostor a několika pokojů bylo už jen logickým závěrem této pomoci. Bylo dobré, že o pomoc osvětlením fary vKamsamba jsme byli požádáni právě vobdobí, kdy jsme pro místní konvent sester (3-8 osob) realizovali podobný energetický problém. Jejich osvětlení sice ještě produkovalo chabě el. proud, který sem tam nějakou zárovňku vdomě mde rozsvítit, ale už to nebylo křopadnému svícení při kterém se dá večer společně jíst, z večera pracovat či posedět shosty, případně se vkapli modlit nebo pobyvat vsoukromí na pokojíku. I u nich jednalo o koupi a instalaci výkonné bezúdržbové baterie včetně nezávislé digitální regulace a tuctu moderních výkonných solárních zářivek. Když po všech technických peripetiích nakonec došlo kprvnímu zapnutí vypínače, radost sester z nové iluminace byla veliká. Měli jsme pocit, že stříháme pásku a otevíráme malý africký Temelín J. Věděli jsme také, že se podobná radost koná i na faře, ale chlapi - byt jsou to hlavy pomazané - málokdy vyjadřují svá vnitřní hnutí tak otevřeně jako ženy. Nicméně byl vykonán krok do civilizace a navíc sekologickou nadhodnotou.

Příslib věci přístič

Kaplan P. Agostino je pro práci AA misie i tichou nadějí, že se sjeho pomocí bude dařit nalézt řešení problémů, které všem zbytečně ztrpčují život. Zatím jsme u jeho spolupracovníků nenalezli - jinak jinde zcela obvyklou - ochotu se na některých pravidlech spolupráce domluvit. Momentálně nám totiž kupř. vadí dosavadní používání školky, kdy se v ní ubytovávají na spaní děti, které se během dne zúčastňují přípravy na biřmování. Jakmile ta skončí, dále už se o ně nikdo nestará. Jak tam bydlí a co zničí nikoho nezajímá. Takže školka je rok co rok navzdory tomu, že ji každoročně obnovujeme (malujeme, zasklíváme a měníme kliky i zámky) totálně poničená. Zdi jsou během několika málo dnů otlučené, pomazané oklestem, blátem, kliky ulámané, zámky vypáčené, okenní tabulky vydučené. A jako by nestačilo zničit vše uvnitř, děti ještě pomalují a zryjí ostrými kameny také vnější zdi. Mama Juliana, která je naší denní učitelkou ve školce se jako nositelka klíču od školy, ale pana katechety bojí, a tak když jí vybědne, aby mu školu otevřela pro ubytování dětí, ona to udělá. Měli jsme sni vážnou řeč na toto téma a zakázali, aby se to napříště opakovalo, otevíráme školku provozuje AA misie, a také platí všechny náklady na údržbu včetně jejího platu. Navíc je kubytování dětí mnohem vhodnější příležitost vjiném domku, který je od školky vzdálený necelých sto metrů. Nicméně školka je pro katecheta lákavým objektem, protože je čistá a udržovaná. Samozřejmě problém není jen vobjektu, ale vdestruktivním chování budoucích biřmovanců, kteří se po dopolední výuce nechají bez dozoru. Proč se ale katecheta nepostará o to, aby biřmování během pobytu neničili, ví jen on. Žel, je to vAfrice velmi obvyklý jev. Lidé milují vše nové, ale aby se to také snažili udržovat, to se jim už nechce. Tvrdí, že na to nemají peníze. Jenže, zde se nejedná jen o peníze a čas promrhanými zbytečnými opravami, ale především o zralou odpovědnost dospělých, která zde chybí. To je velmi špatný výchovný příklad přespávajícím pubertákům.

Neuč se, život tě naučí

Do oblasti neochoty věci udržovat nebo obnovovat když už jsou jednou zhotoveny, patří i příhoda, kterou jsme osobně zažili a která vsoučasnosti nepochybně nepatří do běžného afrického životního stylu. Nicméně se skutečně stala. Vypovídá leccos o mentalitě lidí a je významným důvodem kzamyšlení o tom, jak jednak sdomorodci jednat a jaký zvolit systém pomoci. Kdysi jsme se nechali uprosit o potravinovou pomoc pro tři naše pracovníky, kteří nám pilně pomáhali. Zakoupili jsme tedy pět pytlů kukuřice (cca 0,5 tuny) stím, že oni se rukou společnou a nerozdílnou postarají o jejich obsah. Neměli jej napadnou hladový červ, bylo třeba kukuřici vymáchat ve speciálním roztoku ochranného jedu. Kupodivu se tak nestalo, protože se ti tři obdarovaní nebyli schopni domluvit a zřejmě nebyli ani ochotni, složit peníze na nákup potřebného ochranného jedu vceň 10.000,- TZS (cca. 143,- Kč). Tak byla nenávratně zničena cenná potrava (0,5 t) pro mnoho hladových krků. To vše vtehdejší ceně 250.000,- TZS (cca. 3.800,- Kč). Překvapivou koncovkou celé příhody byl pro nás fakt, že se ani nikdo z nich nepokusil po sobě, alespoň zahladit stopy své treštuhodné hlouposti. Nechali totiž zbytky červavé kukuřice ve skladu, takže rázem vzbudili naši pozornost. Když jsme se pak vyptávali na podrobnosti celé příhody, nebylo možno u nich pozorovat ani nějakou extra lítost. Jak by také bylo, když platba za kukuřici byla z peněz misijní stanice, takže bez výjimky akterý osobně ani nepálila. Tentokrát bylo rozčarování na naší straně. Zjejich strany se dostavilo až ve chvíli, kdy jim po několika měsících otrnulo, a přišli si pro tento rok poprosit o novou potravinovou pomoc. Ačkoliv je to člověku osobně velmi nepřijemné, museli být odmítnuti. Řekli jsme si tehdy, že to jistě nějak zvládnou, když to šlo i minule, a věřili jsme, že se jim ta zkušenost během období deště párkrát připomene. Hlad je velký učitel, jak nám potvrdili i jiní misionáři, kteří udělali sdomorodci podobné zkušenosti. A také neplatí, že každým rokem se urodí na polích stejně. Ani my se často neučíme jinak, než tvrdě prožitou zkušeností. Jde jen o to se ji snažit smysluplně zúročit. Taková je škola života, ve které se denně - bez ohledu na dny hojnosti - vyučuje.

ZÁPIS SE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 21.11.2010

Prítomni: P.Petr Bouška, F. Nedbal, T. Lokajíčková, A. Zelinková
J. Durdisová, V. Škacha

Omliveni: J.Macek, K. Voleková

Body jednání, návrhy a usnesení

- Program farního odpoledne
- Noc kostelů
- Situace okolo farní dovolené pro rodiče s dětmi
- Návrh na pořízení lepšího osvětlení na kůru a osvětlení sochy sv.Václava
- Vánoční přání
- Tříkrálová sbírka – hledají se koledníci
- Ozvučení prostranství před kostelem (na vigílii a květnou neděli)
- Příští zasedání pastorační rady se bude konat 9. 1. 2011.

Zapsal **Vojtěch Škacha**

NABÍDKA VÝUKY ANGLIČTINY PRO DĚTI

Nabízím bezplatnou výuku angličtiny pro děti od 2. do 9. třídy na faře (procvičování gramatiky, konverzace, jazykové hry, písničky, příp. doučování) jako doplněk ke školní výuce (bez učebnic, materiály zajistím). Moje kvalifikace: státní zkouška z angličtiny, francouzštiny a ruštiny, VŠE oprávnění k výuce - živnostenský list. Praxe: Obchodní akademie, Resslova ul., jazykové kurzy pro děti a dospělé, KD Praha 4 a 5. Konkrétní termíny domluvíme podle počtu a věkové skladby zájemců. V případě zájmu napište prosím na mou e-mailovou adresu (olgaveprekova@seznam.cz) a uveďte věk a časové možnosti dítěte.

Olga Vepřeková

PODĚKOVÁNÍ - ADVENTNÍ VYRÁBĚNÍ

Vneděli na svátek Krista krále jsme se sešli vpoměrně hojném počtu ktradičnímu Adventnímu vyrábění ve prospěch Misijní banky ubožáků. Maminky Gábina, Líba, Mária, Marta a Radka a slečny Evička a Tereška vymyslely pěkné návrhy a připravily materiál. Děti pak pilně a pečlivě vytvářely drobné dárečky. Na konci odpoledne se stoly zaplnily malými svíčkami, přáníčky a zvoněly i svíčky ozdobené chvojím.

Děkuji všem účastníkům za tvořivé úsilí, organizátorkám pak za krásné nápady i skvělou přípravu odpoledne. Věřím, že naše společná práce přinese i kousek dobra do Tanzanie, o které jsme vřdu slyšeli od paní Baldínské.

AZ

JARNÍ PRÁZDNINY 2011

Vážení rodiče, pro letošní jarní prázdniny jsme vybrali Zadov na Šumavě. Zajistili jsme chatu Cihelna, máme zde kdispozici 50 míst. Jarní prázdniny pro Prahu 1 - 5 jsou vtermínu 12.3. - 19.3.2011. Pobyť je určen pro děti od 7 let a mládež. Předběžná cena je 4.200,- Kč. Vše je včetně dopravy, vleků, stravy a případných vstupů. Pobyť je určen pro děti lyžaře, tj. pro děti, které již stály na lyžích, umí jezdit na vleku a je možno je zařadit do skupiny. Děti přihlašujte u Šefernů na email petrsef@seznam.cz nebo na tel. 223008 656. Schůzka rodičů přihlášených dětí bude po vánocích a bude včas oznámena. Platit je možno na číslo účtu: 168460334/0300 ČSOB a.s. variabilní symbol: rodné číslo dítěte (před lomítkem). Vzhledem k tomu, že je nutno zaplatit zálohovou fakturu, prosím všechny přihlášené o zaplacení co nejdříve.

Za o.s Bétel **Petr Šefera**

BYLI JSME OPĚT V KOLÍNĚ

na víkendové rekolekci od 22.10.10 - 24.10.10, kterou nás provázel (spoužitím myšlenek z knihy Garyho Chapmana „*Láska jako životní styl*“) P. P. Bouška.

Tématem tedy byla láska, ale ne ta o které slyšíme stále kolem, ale láska vpravém slova smyslu, tedy láska, která spočívá ve vůli a vjednání a která má původ vBohu. VBohu je plnost bytí, existence a především plnost lásky, která všemu dává smysl. Láska Boží nás však zavazuje, že já mám milovat vBohu a sBohem třeba také osobu, která mi není moc příjemná, či která mi ubližuje. Není to jednoduché, to víme sami ze své zkušenosti. Taková láska se může totiž díť jen na základě niterného setkání sBohem, kdy hledím na druhou osobu už nejen svými očima, skrze své pocity, ale očima Ježíše Krista. Jestliže tedy vmém životě chybí kontakt sBohem, neumím ve svém bližním vidět Boží obraz, přestože si přeji být zbožný a plním své náboženské povinnosti. Ochotná služba a láska kbližnímu pomáhá zpětně i nám, činí nás vnímavějšími vůči Bohu a vede nás kpoznání, co Bůh koná pro mě a jak mě má rád. Jeho láska knám je stálá a nikdy se nemění. Vlastnosti, které bychom si měli osvojit a bez nichž nemůžeme mít druhé opravdu rádi, nám pomáhají vytvářet a uchovávat láskyplné vztahy.

Laskavost - jsme pozorní vůči druhým a všimáme si jejich potřeb. Jsme laskaví i tam, kde se knám druzí chovají jakkoliv. „*Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý*“ (2 Tim 2,24)

Trpělivost - milovat také lidi, kteří se nerozhodují podle našich představ. Trpělivost znamená přijmout nedokonalost druhých i svou vlastní. Nikdo znás není dokonalý, všichni jsme na cestě. Naše trpělivost může druhé lidi proměňovat. Neodsuzování, ale trpělivé naslouchání, pochopení a správná reakce může vést kvyřešení situace zklamaného člověka. „*A Pán nechť řídí vaše srdce kBoží lásce a ktrpělivosti Kristově*.“ (1 Tes 3,5)

Odpuštění - často nesnadné, ale je nutné (spolu se spravedlností) k tomu, aby byly mezilidské vztahy láskyplné. Opuštění je uzdravující! Hněv si vsobě nepěstujeme, ale všechny síly soustředíme na usmíření. „*A odpust nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám*.“ (Mat 6,12)

Zdvořilost - jednat sdruhými jako s přáteli, věnovat druhým pozornost a dávat jim tak najevo, že si jich vážíme. Každý člověk má svoji hodnotu! Nepřítelem zdvořilosti je uspěchanost. „*Vzpomínám na tvé slzy a toužím tě spatřit, aby moje radost byla úplná*.“ (2 Tim 1,4)

Pokora - prvním krokem kpokore je uvědomit si svou pýchu. Dále je to ochota nechat vyniknout někoho druhého, neskrývat své nedostatky, přiznat si vlastní zranitelnost a ochotu přijmout od druhých pomoc. Pozor na falešnou pokoru, která je „převlečenou pýchou“. Pokorný člověk o sobě ví, kdo je a kdo je Bůh. „*On pokorně vede cestou práva, on pokorně učí chodit po své cestě*.“ (Ž 25,9)

Štědrost - dávat to co jsme přijali jako dar, nejen peníze, ale také čas, energii, pozornost, naše schopnosti. Skrze schopnosti, kterými nás obdaroval Bůh, obdarováváme druhé. „*Duše štedrá bude nasycena tukem a kdo občerstvuje, bude též občerstven*“ (Př 11,25)

Upřímnost - pravda je osvobozující, někdy je třeba strpělivostí, laskavostí a úctou říci druhému člověku to, co nám vadí. Cizí člověk nám řekne co rádi slyšíme, skutečný přítel nám řekne co slyšet potřebujeme. „*Má řeč tryská z upřímného srdce, mé rty mluví o poznání vytříbeném*.“ (Job 33,3) **jmp**

ZPRÁVA KAMSAMBA - TANZÁNIE 2010

Na následujících stranách najdete 1. díl letošní zprávy z misijní stanice MBU. Zpráva sama má i v této zhuštěné podobě 8 stran, takže pokračování a fotografie najdete ve vánočním čísle Zpravodaje. Další informace na www.agapembu.cz

HUDEBNÍ SKUPINKA TROCHU JINAK

Milí návštěvníci kostela sv. Václava, zejména nedělních „rytmických“ půldesítek, chtěl bych Vám tímto oznámit, že jsem kposlednímu říjnu odešel zvedení hudební skupinky i zní samotné, abych po téměř devíti letech vjeím čele (a celkových skupinkových tuším 14ti) napnul svoje síly už jinam, kde jich bude třeba. Ale už teď vím, že mi za nějaký čas naše půldesítkové hraní a tento způsob modlitby bude chybět.

Chci poděkovat všem podporovatelům, kritikům i fanouškům a přátelům naší hudební skupinky; a také P. Bouškovi a „řediteli kůru“ p. Válovi, se kterými jsem často komunikoval, za perfektní spolupráci, díky! S kostelem sv. Václava se ale neloučím, mnohé zVás rád uvidím, jistě se v něm občas potkáme, tedy zhruba do léta příštího roku, pak bude záležet, jestli se mi otevře padák (tandemový seskok – dárek od skupinky a spol., *pozn. autora*).

Lidí, kteří vposledních měsících skup. po mnoha letech opustili, bylo více, ale jak jste mohli během listopadu vidět a slyšet, skupinka pokračuje dál, posílena o nové i staronové tváře – vzpomeňte prosím na jejich službu občas vmodlitbě. Zatím ještě není znám člověk pro „styk sveřejnosti“, tak pokud to nebude příliš spěchat, stačí po hraní zajít za kýmkoliv zmuzikantů, vřídápadě nutnosti se můžete obrátit na mne a já Vás „přepojím“: luk.soucek@seznam.cz (tel.:728663074)

Požehnaný Advent Vám všem, a také požehnání do dalšího skupinkového snažení přeje **Lukáš Souček**

MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ ZA UZDRAVENÍ A OBRÁCENÍ ČESKÉHO NÁRODA

Od 2.11.2010 začalo v naší farnosti sv. Václava působit modlitební společenství za uzdravení a obrácení našeho národa spravedlivým setkáváním vždy v úterý po mši svaté v 18hodin a 15minut na faře v místnosti herny. Patrony tohoto společenství jsou sv. Václav a sv. Anežka Česká, kteří dokázali svým životem naplnit odkaz evangelia. Tento příklad nás naplňuje nadějí, že se dnes každý z nás můžeme opřít o Kristovo evangelium v našem každodenním snažení o proměnu sama sebe, našich životů a tím i celé společnosti. Na příkladech světců znaši historie lze navázat na zdravé kořeny českého národa a uvědomit si kvalitu vlastní identity, jinými slovy vlastní hodnotu, která pramení z našich kořenů. Tím snáze pochopíme kdo jsme, co chceme a kam jdeme. My jdeme za Kristem. Ve spojení s Ježíšem, matkou Marií a s Bohem, lze silou modlitby a pomoci Ducha Svatého měnit vše na této Zemi. Pustme se do toho! Kdo cítíte potřebu změny ve svém životě nebo životě naší společnosti s obnovením klasických křesťanských hodnot nebo se budete chtít jen tak společně pomodlit, budete vítáni. S pozdravem Jiří Benda tel. 274 867 342, e-mail jbenda777@seznam.cz setkávání vede otec Bonaventura dle časových možností a Jiří Benda **JB**

SVĚDECTVÍ BEZ FRÁZÍ

Všichni se někdy vživotě dostaneme do situací, při kterých si uvědomíme, že na jejich řešení sami nestačíme. Tehdy hledáme oporu a útěchu. Víra a naděje jsou velikými pomocníky. Porozumění přátel je ještě posílí. My křesťané máme také vdnešní době vydávat svědectví o lásce a pochopení. Přístup některých lidí je však úplně opačný. Když se jim svěříte se svými problémy, zahrnou vás množstvím frází a obviní znedostatku víry. Chtějí za každou cenu vyvolat dojem, že se jich žádné starosti netýkají. Zapomínají však na velice důležitou skutečnost. Přijetím křesťanských zásad nepřestáváme být normálními lidmi, kteří žijí pozemský život, i když má určitý směr. Místo zbožných formulí stačí přece upřímně a prostě říci: rozumím ti, chápu tě, uvidíš, že to zvládneme a pokusit se společně najít východisko. Takovým svědectvím bez prázdných slov můžeme určitě mnohým ukázat správnou cestu.

Ilona Bozděchová

CESTA K VRCHOLU

Určitě jsme všichni někdy vživotě chodili po horách a snažili se dospět až k vrcholům. Cesta často vyžadovala námahu, spojenou s krůpějemi potu, žízní, odhazováním zbytečné přítěže a s přemáháním pokušení to všechno vzdát a rezignovat. Ale když jsme to vše vybojovali a stáli na vrcholu, jistě známe ten radostný pocit vítěze zpřekonání sama sebe. Pohlížíme zpět, obvykle ihned zapomeneme na útrapy toho plahočení a říkáme si, krásna, překonal jsem sám sebe, stálo to za to a mohu bilancovat: něco jsem zanedbal vřídápravě, ve výstroji, trochu jsem bloudil a neptal se na správný směr. Má příští cesta už bude lepší!

I my, křesťané, teď stojíme na vrcholu církevního roku. Při pohledu zté „vrcholové perspektivy“ vidíme svá selhání, své neúspěchy a zkoušky. Často spřekvapením zjišťujeme, že nás vlastně ty těžce prožívané chvíle posunuly zpět na správnou cestu, když jsme bloudili. Objevujeme zpětně dobré dary od našeho Pána, jeho zásahy a jeho vedení na cestě života, takže si nakonec přiznáme, že přes to všechno pachtění to stálo za to. Aby naše příští cesta byla lepší, měli bychom si tu další lépe připravit.

Svátek Krista Krále nám připomněl, že jsme královské, vyvolené děti a že je od nás více očekáváno. My, živé kamínky v mozaice církve, máme každý své místočko, svůj úkol kde jsme důležité, nepostradatelní, i když se nám to mnohdy nezdá! Každý znás má tak určitou zodpovědnost a tak i význam pro celek. Když bychom zmouzaiky vypadli, rezignovali, nebyla by úplná. A jak tedy dál?

Malé rady na další cestu:

- Bůh chce vstoupit do každé oblasti našeho života. Proto ho zveme do všeho co prožíváme, rozhodujeme o věcech našeho života sNím.
- Najdeme si čas na konverzaci sBohem vmodlitbě a ztišení. Neumím se modlit! E.Vella řekl: „Bůh není básník, který potřebuje naše básně, aby nám porozuměl. Bůh je především Otec! My si myslíme, že pěkná slova jsou zárukou účinné modlitby, ale důležitost naší modlitby vůbec nespočívá ve stylu, který při modlitbě užíváme, netkví vřekných slovech, které vybíráme, ale vtom, co prožíváme vsrdci.“
- Naslouchejme a čtme více Boží slovo.
- Smiřme se sBohem, sdruhými a se sebou.
- Hledejme chvíle, kdy můžeme prospět bližnímu.

Přeji nám všem, aby další úsek naší cesty (ať spojený snámahou, zkouškami a zklamáními) byl lepší, abychom plnili svůj úkol, který nám byl svěřen. Nezapomínejme, že náš nebeský Otec je (na rozdíl od nás) věrný a jde stále snámi!

MM

DOBROŘEČTE HOSPODINU, NEBOŽ JE DOBRÝ...

„Uzdravujte nemocné.“ To je Ježíšův příkaz při vyslání dvanácti. Uzdravování nemocných je součástí poslání, je to doplňující část kázání.... Hlásat Boží království znamená zpřítomňovat ho znamenímí a uzdravenímí. Toto poslání bylo svěřeno církvi, tomu, kdo věří v účinnost evangelia (Mk 16,17). Jsou to znamení, která doprovázejí naši víru.

P. Alvaro Grammatica, Koinonia Jan Křtitel, www.koinonia.cz

30. října 2010 jsme navštívili seminář „Ježíš uzdravuje“ vLiticích u Plzně. Asi 2x ročně ho zde pořádá katolická komunita Koinonia, vedená italským knězem P. Alvarem. Na území plzeňské diecéze působí kněží, zasvěcení členové i laici z Koinonie, Italové i Češi, již 15let a do ČR přišli na pozvání místního biskupa mons. Radkovského.

Účast jsem si velmi přál - především kvůli zdraví mé manželky, která mnoho let bojuje svážnou nemocí. Ale žena váhala. Jeden náš přítel, kněz, jí poradil, at vybere řešení, ve kterém najde pokoj srdce.

O setkání jsme se dozvěděli teprve krátce před jeho konáním a na rozhodování jsme měli týden. Zavolali jsme tedy do Litic pro více informací a postupně poznávali, že pokoj nacházíme vpřihlášení se na seminář. A tak jsme jeli.

Hned úvodu nás potěšilo milé a srdečné přijetí, které rozptýlilo poslední nejistoty zdosud neznámého prostředí a neznámých věcí příštích. Nikdy předtím jsme se neúčastnili modliteb za fyzické uzdravení. Byli jsme sice několikrát na Katolické charismatické konferenci vBrně, ale jinak jsme oba spíše uzavřenější povahy a vztah kcharismatické obnově i osobní vztah k projevům Boží přítomnosti a moci (vkatolické církvi dosud méně obvyklým) jsme hledali postupně a dlouho.

Mezi přednáškami, chválami, modlitbami a zpěvem se P. Alvaro během dne postupně modlil za duchovní uzdravení, za osvobození od zla a nakonec spolu sostatními členy komunity i za fyzické uzdravení přítomných. Jeho hlavní přednáška se týkala Ježíšova zázraku uzdravení slepého od narození u rybníku Siloe (Jan 9,1-38). Vše bylo plné Boží blízkosti, radosti zvíry a intenzivně vnímané naděje, kterou v Bohu máme. Když začaly modlitby za fyzické uzdravení, přímluvci postupně říkali, že Pán uzdravuje (chce uzdravit) sestru, bratra v sále z té či oné nemoci... Vyjmenovali asi 15 diagnóz a různých tělesných neduhů. Bylo to silné. Dosud jsme veřejné modlitby za uzdravení znali jen z filmovýchzáběrů zesetkání různých církví, které v naší zemi začaly po revoluci více působit a pořádaly masová shromáždění na stadionech. Pro nás ale vždy podobné akce vykazovaly znaky senzacechtivosti, často afektovaných projevů přítomných a tím pádem postrádaly důvěryhodnost. Spíše bylo možné usuzovat na možný vliv atmosféry a davu... Zde však vše probíhalo tak nenápadně, neokázale. Přítomní (přijelo asi 150 lidí zcelé republiky) se vusebranosti modlili, členové Koinonie se modlili na pódiu před celým shromážděním, nikdo na sebe neupozorňoval a přesto tu Ježíš mocně konal. Poté, co zaznělo, že jednoho člověka zbavuje bolesti zad, on cítí velké teplo v páteři a je zdrav, jsem pocítil popisované pocity - zvláštní teplo, úžasnou lehkost, pocit, že ani páteř nemám... Zdráhal jsem se tomu uvěřit, ale opravdu - po letech soustavně a málo úspěšně léčby jsem byl během jediné chvíle uzdraven! Manželka, která stála vedle mne, se bála vyřčená slova vztahovat na mne, jak jsme se později domluvili, protože vsále mohlo být dalších 30 lidí spotížemi páteře. Ale po chvíli se na mne podívala a jak pak řekla, hned poznala, že se se mnou „něco stalo“. Zmého výrazu, zdržení těla, zpostoje. Také další přítomní postupně dosvědčovali, že pocítili okamžitou úlevu od zdravotních potíží.

Určitou dobu po návratu domů jsme ještě byli jako ve snách. Plni radosti a přítom trochu jako nevěřící Tomáš, který si potřeboval sáhnout do Ježíšových ran. Manželka si mě pořád prohlížela a ptala se, jak se cítím, já jsem zase zkoušel oblíbené cviky na protažení léta ztuhlé páteře. Ale nic se neprotahovalo, nebylo to třeba. Pán mě opravdu uzdravil! Od podvečera soboty 30. 10. 2010 jsem bez bolesti. Páteř má správné zakřivení, je zcela volná. Přítom se mi nález na hrudní páteři s postupem let stále zhoršoval, byl neoperovatelný, ploténky zdeformované, obratle částečně srostlé. Minulý týden jsem navštívil svoji neuroložku. Při vyšetřování byla velmi udivena, jak je taková změna klepšímu najednou možná. Změna, která nikdy dříve nenastala ani po opakované komplexní lázeňské léčbě, po mnoha rehabilitačních procedurách, po masážích či po cvičení, které jsem nezanedbával. Byla vrozpacích, pro lékaře je tohle asi stejně neobvyklé jako pro nás.

A tak chválíme Pána a děkujeme mu! Bolest je pryč, mizí i chronická únava s ní spojená. Mám novou energii a chuť do života. Trochu mě mrzí, že se domů nevrátila uzdravená moje žena, moc jsem si to přál. Ale ona zklamaná není. Řekla, že jsme přece jedno tělo a že se tedy zpoloviny uzdravila také. Oba pocházíme zkatolických rodin. Během společného života jsme se mnohokrát přesvědčili o mocných Božích činech, ale prozatím „jen“ vrovině duchovní. Zázračná fyzická uzdravení jsme znali jen zPísma sv. či zhistorie poutních míst. Nyní ho přijímáme od Boha jako veliký dar, který oživuje a utvrzuje naši víru i víru našich dětí a přátel. Jako novou zkušenost, kterou postupně zpracováváme. Jako potvrzení, že pro Boha opravdu není nic nemožného. A všem chce dosvědčit, že BŮH JE VŠE-MOHOUCÍ. To jen my, lidé, se bojíme více spoléhat, důvěřovat mu a víc ho prosit. (jvz)

VÁNOCE 2010 V NAŠICH FARNOSTECH

FARNOST SMÍCHOV - BASILIKA SV. VÁCLAVA

<u>24.12.2010 - pátek</u>	Štědrý den	7.30	16.00 (pro děti)	24.00
<u>25.12.2010 - sobota</u>	Slavnost Narození Páně	8.00	9.30	18.00
	od 16.00 koncert: J. J. Ryba – Česká mše vánoční (Bach-Collegium Praha)			
<u>26.12.2010 - neděle</u>	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	8.00	9.30 - spožehnáním pro manžele	18.00
<u>27.12.2010 - pondělí</u>	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	7.30		17.30
<u>28.12.2010 - úterý</u>	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků	7.30		17.30
<u>31.12.2010 - pátek</u>		7.30	16.00 – s poděkováním za uplynulý rok	
<u>1.1.2011 - sobota</u>	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	8.00	9.30	18.00

FARNOST SMÍCHOV - FILIÁLNÍ KOSTEL SV. GABRIELA (HOLEČKOVA UL.)

<u>24.12.2010 - pátek</u>	Štědrý den	– 24.00		
<u>26.12.2010 - neděle</u>	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	– 11.15		

FARNOST HLUBOČEPEY

24. 12. 2010 - pátek

16.00	kostel sv. Vavřince – mše sv. z vigilie slavnosti Narození Páně
20.00	kostel sv. Jana Nepomuckého – mše sv. ze slavnosti Narození Páně
22.00	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. ze slavnosti Narození Páně

25. 12. 2010 - sobota

10.15	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. ze slavnosti Narození Páně
16.00	kostel sv. Vavřince – mše sv. ze slavnosti Narození Páně

26. 12. 2010 - neděle

8.30	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. ze svátku Svaté Rodiny
10.15	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. ze svátku Svaté Rodiny
16.00	kostel sv. Vavřince – mše sv. ze svátku Svaté Rodiny

29. 12. 2010 - středa

18.00	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv.
-------	--------------------------------------

1. 1. 2011 - sobota

10.15	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie
16.00	kostel sv. Vavřince – mše sv. ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie

2. 1. 2011 - neděle

8.30	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv.
10.15	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv.
16.00	kostel sv. Vavřince – mše sv.

5. 1. 2011 - středa

18.00	kostel sv. Filipa a Jakuba – mše sv. z vigilie slavnosti Zjevení Páně
-------	---

ZPRÁVA Z ROZVOJOVÉ MISIJNÍ STANICE MBU ALLAMANO AGAPE

Ani vlas zvaší hlavy

Náš letošní přilet do Dar es Salaamu začínal na Prokuře IMC (Institutu misionářů a misionářek Consolata) humorným vzpomínáním na bratra Liduina (84 let). V předchozích dvaceti letech téměř živým inventářem Prokury. Kdysi nám vyprávěl o své první cestě do misii v Africe, která trvala více než tři měsíce, protože vtě době byl uzavřen Suezský průplav a na cestě do tehdejší Tanganiky bylo nutné obeplouvat Jižní Afriku. Právě v jeho případě, poslouchaje sled nemocí, kterými se prostonal k vysokému stáří, jsme si znovu uvědomili, jak moc jsou naše životy vrukou Božích. Kdyby tomu tak nebylo, musel by být v hrobě již několik desítek let. Pro svůj vysoký věk žije nyní již v Itálii vdomě pro vysloužilé misionáře, kam si současným prokurátorem bratrem Sandrem nechává čas od času posílat karton tanzanijských cigaret, jejichž síla tabáku mu tolik vyhovuje. Byl známý svým zakončením dne, kdy se mezi šestou a sedmou večerní modlil během chození po dvoře. Pak sledoval na satelitní TV nejprve tanzanijské a pak i italské televizní noviny. Během této doby vykouřil několik cigaret. Pro časový posun mezi Itálií a Tanzánií asi před 22 hod skončil tak, že si nalil šálek silné horké kávy a vykouřil poslední cigaretu. Jistě více než dvacátou ten den. Pak šel spát. Zcela evidentně svůj styl dodneška nezměnil. Jeho partnerem byl vtě době také P. Aldo Pelizzari, který stejně jako on hodně vykouřoval a jehož práce na Prokuře a na letišti pro misionáře byla všem velkou pomocí. Měl velký smysl pro humor a jeho velkorysost i laskavost byly nakažlivé. Zemřel však nečekaně ve spánku ve věku 63 let, během svého dalšího nasazení v misijní stanici Makambako. Zřejmě stále platí, že příklady táhnou, protože jeho příbuzná Nadia Pelizzari (55) vsoučasné době pracuje jako laik misionář na téměř místě jako kdysi on. Je odpovědná na Prokuře v Dar es Salaamu za ubytovací a stravovací zázemí celého komplexu budov, které slouží jako tranzitní místo pro všechny příchozí i odchozí misionáře IMC v Tanzanii.

Setkání jiného druhu

Jsou ale i setkání jiného druhu, která jsou radostná i smutná zároveň. Tak tomu bylo i letos, kdy jsme se potkali - také během tranzitu na Prokuře - s P. Sylvestrem Bettinsoli (74). Od našeho posledního setkání před osmi měsíci se očividně změnil khoršímu. Příčinou jeho zhoršení byl rozsáhlý zhoubný dermatom na temeni hlavy. Odlétal tedy do Itálie na biopsii, ale oba jsme věděli, jak vážné postižení to je. Popřáli jsme si sice oboustranně příští návrat do našich misijních stanic, ale také jsme věděli, že se možná tentokrát vidíme naposled. Sylvestro byl jeden z prvních, kteří stáli před dvaceti léty u prvních krůčků naší laické misijní práce. Jeho přátelství, pomoc a rady byly pro nás neocenitelné. I když jsme neplakali, bylo pro nás všechny takové loučení velmi těžké. Jen víra ve smysluplnost našich poslání a zároveň i omezenou dočasnost našich pozemských úkolů, udrží člověka v takové chvíli na nohou.

Případ černé Jiřinky

Po příjezdu do buše mezi nemocnými čekatelí vnaší misijní stanici stála také dívka, kterou jsme měli dlouhá léta i s jejím bratrem v adopci na dálku. Po ukončení základní školy se moc snažila, aby se dostala do učení v Mbeya, a to dokonce tak, že v roce přijímacích zkoušek si takovou příležitost chtěla pojištit a jednoho dne přišla se slípkou vruce. To měl být úplatek, takové africké všimné... Ujistili jsme ji, že je to zcela zbytečné, ale že máme zdárku radost. Georgina (Jiřina), jak se jmenovala, později zvládla i přijímací zkoušky do státem organizovaného učňovského zařízení VETA. O to více jsme byli překvapeni, že když přišel čas odjezdu do města a do škol, naše Jiřinka to odmítla. Byla právě vrcholně zamilována a už také vjiném stavu. Trochu nás to sice organizačně zaskočilo, ale protože děvče nebylo ani na africké poměry nijak výraznou kráskou spíše naopak, přáli jsme jí naplnění snu o rodině a dětech, které jako sirotek jistě snívala. Konečně do učení šel alespoň její o rok mladší bratr. Tak proběhly tři roky, kdy jsme o děvčeti nic nevěděli. A najednou tu stojí mezi čekatelí na pomoc. Ve stínu zápraží misijního domu se dáваме do rozhovoru. Georgina vypráví, jak jí první dítě během těhotenství v osmém měsíci zemřelo. Podstoupila tedy operaci císařem ve městě a neodvažujeme si ani pomyslet na utrpení, které asi prožila během 200 km dlouhého převozu buší. Vše proběhlo ale bez komplikací a ona se vrátila na vesnici. Situace se však opakovala. Znovu otěhotněla a opět došlo k úmrtí dítěte ještě vděloze matky. Opět následovala cesta do města snáslednou operací, ale tentokrát již ne bez komplikací. Operace byla zakončena kolostomickým vývodem na vnější straně břicha, kdy jí ze střeva samovolně odcházela jeho obsah. Vdůsledku operace došlo i k poškození funkce svěrače močového měchýře, takže jí stále a nekontrolovaně odcházela moč. Děvče se po druhém výkonu vrátilo do tvrdých podmínek buše. Nicméně bez vhodné instruktáže a bez hygienických pomůcek, bez dostatečného převazového materiálu i bez snadnějšího přístupu k čisté vodě nebyla schopna dostát ani základním požadavkům na osobní hygienu. Pro tak komplikované životní podmínky ji brzo opustil i otec jejich dětí, a protože se kolem ní šířil silný zápach směsi střešního obsahu i moči, začali se jí stranit i přátelé a sousedé. Korunu všeho byly i pomluvy hlupáků, kterých je všude dost a jejich negramotnost jim nahrává. Ty jí vinily zprostituce a měly za to, že její současný zdravotní stav je jejím důsledkem, za který si může sama. Černá Jiřinka se tak stala i černou ovčí vesnice.

Jiřinka se léčí

Za těchto podmínek jsme se letos na scéně objevili my astali se její naději na nějaké konkrétní řešení. Proto také za námi přišla. Stačil jediný pohled na střešní vývod, abychom věděli, že řešení Jiřinčiných potíží je ve městě a spočívá nejméně ve dvou operacích. Ty bude třeba předběžně připravit, pak zajistit nemocné cestu i s doprovodem, který jí bude vařit a posluhovat, jak je to zde obvyklé. Dále budou potřebovat společný i oddělený pobyt a stravu i nové vhodné oblečení. I když jsme všechno zorganizovali a financovali, bylo to i tak zdoluhavé jednání. Bez pomoci známých a úplatků personálu i doktorům nelze dosáhnout téměř nic. Jiřince jsme sehnali speciální kolostomické sáčky, převazový materiál, nové spodní prádlo a dvojce šaty k prohlídkám ve špitále. Staré oblečení se muselo spálit. Nezapomněli jsme ani na dvě krabice vložek alwayske arabského výrobce, protože ve Mbeya nelze sehnat speciální pomůcky pro inkontinenci moči. Pro naše neustále

POZVÁNÍ NA RORÁTY

Vadventní době budou, stejně jako v minulých letech, ranní mše sv. ve všední dny slouženy uoltáře Panny Marie (od 7.30) a budeme při nich zpívat staročeské roráty. Všichni jsou srdečně zváni kúčasti.

POZVÁNÍ NA ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

Letošní adventní rekolekce je plánována nasobotu 4. 12. od 9 hodin na faře, a to pod vedením P. Ing. Zdenka Wasserbauera, Th.D., který byl donedávna spirituálem Arcibiskupského semináře v Praze a od 1. října byl jmenován farářem vkostele Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech. Na programu budou dvě přednášky (v 9 a v 10.30) a mše sv. ve 12 hod., samozřejmě i příležitost k přijetí svátosti smíření a kosobní modlitbě.

MIKULÁŠSKÁ

Vneděli 5. prosince, tedy vden pro nadílku nejpříhodnější, poctí naši faru po mši sv. návštěvou svatý Mikuláš se svým doprovodem. Je sice zvykem, že Mikuláš hodným dětem většinou nadělí něco dobrého, na oplátku ho ale potěší pěkná písnička, básnička či něco podobného. Rodiče mohou své děti přihlásit do konce listopadu vsakristii kostela, případně také nadílku trošku finančně podpořit. Svatý Mikuláš se prý už na všechny děti těší!

KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA

srozšířenou možností přijetí svátosti smíření se uskuteční vpátek 17.12. od 17.30 hod. (místo večerní mše svatě).

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

v pražské arcidiecézi proběhne od 2. do 10. ledna 2011. Prosíme a vybízíme k součinnosti všechny lidi dobré vůle, kteří se budou po Novém roce opět na této sbírce podílet. Pan arcibiskup požehná v Praze koledníkům ve středu 5. ledna 2011. Zveme všechny koledníky a organizátory z pražské arcidiecéze.

Program na středu 5. 1. 2011:

14.00 **Občerstvení** pro koledníky na arcibiskupství.

15.00 **Bohoslužba slova** v katedrále pro koledníky.

15.30 **Požehnání koledníkům** z Arcibiskupského paláce, následně Tři králové na velbloudech opustí Arcibiskupský palác na cestě k Loretě.

Diecézní záměry na využití vykoledovaných peněz:

1. Podpora charitních projektů v pražské arcidiecézi:

a) Charitní domov pro seniory v Mukařově;

b) Charitní azylové domy pro matky s dětmi v tísni v Brandýse n/L. a Kralupech n/Vlt.

2. Podpora charitních projektů v zahraničí:

a) Indie – technická škola v Prathibodaye, Bidar;

b) Bělorusko – podpora vzdělávání dětí a mládeže a dobrovolnictví pro místní Charitu.

Část vykoledovaných peněz (až 60 procent) je možno využít i pro charitativní činnost přímo vrámcí farností. Na Smíchově jsme ztako získaných prostředků obvykle podpořili misii manželů Baldinských v Tanzanii (MBU) a integrovaný dětský letní tábor pro děti z Prahy a z Dětského domova Žichovec, který ve spolupráci se smíchovskou farností pravidelně pořádá o.s. Campamento. **Ochotní koledníci se mohou hlásit vkostele nebo na faře. Zatím jich bylo rok od roku méně...**